

minera tamen neque ut remaneat in hac materialitate quia est mineralitas sed propter aurum ut aurum solidum et ea fiat. Quia igitur materia ut materia non est utilis nisi propter id quod est ea et situr est. Manifestum est quod non creatur vel est ut sit vel remaneat materia tamen quoniam eius esse sicut in materialitate est. Sapientia autem et bonitas creatoris non permittit hoc ut creatur vel sit in materialiter species aliquam totaliter hoc est secundum omne individuum suum. Quare impossibile est species aliquam remanere totaliter in sua materialitate vel potentialitate. Necesse est igitur est in una quaque specie vel in totalitate sua vel in parte in divini duorum suorum ad id pertinere quod supra dicitur supra perfectionem vel actum. Quia igitur species humana in hac possibiliate seu potentialitate creatur vel ex ea possunt fieri immortales homines. Quare necesse est sicut aliquos fieri immortales. Hac igitur morte quod nunc est hominum. Sequitur ex necessitate immortalitas. Hec autem est vita immortalis.

Ampliciter nihil magis erigit homines ad exteriorum viciorum et passionum inordinatarum quam spes future immortalitatis et retributionis. Nihil magis eos animat atque portat ad acquisitionem virtutum atque custodiem et ad compositionem mortui suorum totiusque vite sue decorationem quam spes future immortalitatis. Et hoc apparet in his quod nihil boni sperant in vita futura quod oia creditur cum ipsa luce vite presentis relinquere. Huius enim nullus est amor virtutum nulla cura ponenda vite sue. sed totos se tradidit et exponunt in staris iumentorum voluptatibus corporalibus. Quare quod spem istam tollunt de medio negantes eam virtutes etiam de comedib. humanae et iripot. totiusque vite humane decus atque decorem in brutalibus deliciis atque turpitudines transferunt et deformant. Manifestum igitur est hanc opinionem radicem esse principium. Ofussum aliquid pestiferum humane vite et insuper ipsi creatori tumultuosissimum quod est amor eviratus salubritatis extinguit in hominibus et creatoris cultum et honorificentiam extirpat radicem et laudem creatoris aufert ex ore hominum. Vita nostra inmetina ebrietatemque et insaniam deliciarum carnalium etiam ab anima humana cogitatibus abradit et abolet creatoris ferro igitur et igne. Profligata est et fundita exterminata humanae huiusmodi opinio. Non tam igitur proportionibus contra eam pugnandum est quam tormentis. Quod si dixerit quis quia propter diuitias presentes et corporales delicias ponenda est et omnada virtutibus et moribus vita presentis super videt quia ista sunt quae tota turbat et con-

funditur vita presentis hominum et ipsos etiam homines usque in insaniam subvertit. Et hec est una et causis propter quae sapientes ipsas fugiunt tandem pestes. Unde etiam quia hec sunt que homines auerterunt marime a creatore et ab omni cultu et honorificentia ipsius. Non inducit igitur homines ad honorificandum et collendum creatori quoniam potius obdurant. Ista etiam sunt ex quibus sunt lites et iurgia. seditiones et bella ebrietates et furores homini invicti. Qualiter igitur propter ista quae cultus et honorificentia creatoris abo impedirent quae manimi cultores creatoris marime fugiunt et permaneunt ex quibus malis quod predicti omnino sunt colendus vel honorandus erit creator. Ampliciter si propter hec sola honorandus vel colendus est creator quod utique esset si alia vel meliora ab eo non sperarent vel prorecti est gratis cum colendus est quod igitur eas non habebat absoluti elementi oīno a debito cultus et honorificentia creatoris cum apud eos causa huiusmodi debiti non est. Quod si dixerit quod ipsa vita presentis bonum magnum et ipsa anima bonum maximum. Similiter et corpus totum et membra singula bona et magna sunt. Utrumque utique dicit et reuera largitio et tantum bonorum obnoxios sibi nos fecit bonitas creatoris et debito obsequiorum quod ex hinc eidem impedit possumus. Clerici adeo iesa sunt oia hec et corrupta in nobis et originali corruptio de qua tot et tanta iam audiuitur et alijs causis quod de industria pretereo ut ex eis neque deceterit neque acceptabilitate creatori seruire possumus et propter hoc necessarium est nobis ut mundemur ab hominibus et non uis adiutoriis a creatore adiuuemur. Hec autem adiutoria sunt quae virtutes et gratias et dona doctrina et piano et creberim enominant. Scito autem quod non est hec intentio creatoris ut propter obsequia nostra predicta nobis munera largiat. Non enim indiget huius sed nos eis indigemus ut per hec creatori nos accessos et placitos exhibeamus. et per eadem ab eodem incopabiliter meliora atque sublimiora obtineamus. Hec igitur est intentio ipsius adiuuare nos hic hominibus adiutoriis ut non soli munificenta ei et misericordia ydoneos nos faciat maiora ac excellentiora accipe. sed etiam eiusdem iustitia nos dignos iuenerit ut talia nobis ex meritis debeantur. Quapropter manifestum est quod fuit bonitas nature et dispositionibus bonis naturalibus preparata et ydonea facit naturam humanam sic ipsa adiutoria eandem parat non solum ut ydo-

Do